

РОЗДІЛ II. КОНСТИТУЦІЙНЕ ТА МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

УДК 341.231.14 (100+477)

REALIZATION OF PRINCIPLE OF UNDISCRIMINATION ON INTERNATIONAL AND NATIONAL LEVELS

Zhuravlyova G.S., candidate of law, associate professor

Zaporizhzhya national university

In the article the general approaches to understanding the principle of non-discrimination and identification of priority activities of international and domestic nature for its implementation.

Key words: principle, discrimination, international law, constitutional law.

Журавлева А.С. РЕАЛИЗАЦИЯ ПРИНЦИПА НЕДИСКРИМИНАЦИИ НА МЕЖДУНАРОДНОМ И НАЦИОНАЛЬНОМ УРОВНЯХ / Запорожский национальный университет, Украина

В статье предложены общие подходы к пониманию принципа недискриминации и определению первоочередных мероприятий международного и внутригосударственного характера для его реализации.

Ключевые слова: принцип, дискриминация, международное право, конституционное право.

Журавльова Г.С. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ НЕДИСКРИМІНАЦІЇ НА МІЖНАРОДНОМУ ТА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ / Запорізький національний університет, Україна

Дискримінація може приймати різні форми: від образ і нападів до позбавлення елементарних благ, послуг та інших прав. Жертв дискримінації можуть утискати під час працевлаштування або обмежувати їм доступ до освіти, житла й необхідної медичної допомоги. Дискриміновані групи також можуть позбавлятися права брати участь у суспільному житті, вільно створювати об'єднання, сповідувати свою віру або зберігати свої культурні особливості. Дискримінація може бути присутньою як у приватному, так і в державному секторі. Як правило, вона є всепронизуючим явищем, що охоплює суспільні структури, інститути, соціальні відносини й погляди. У результаті жертви дискримінації часто потрапляють у замкнуте коло ізоляції, нерівноправності й упереджень, що породжує нову дискримінацію.

Принцип недискримінації не вичерпується забороною актів дискримінації, але й припускає вжиття державами активних дій щодо здійснення адміністративних, судових і виховних заходів щодо боротьби з дискримінацією, а також передбачає чітке визначення прав, які за жодних умов не можуть бути обмежені, а також підстав для законного обмеження прав людини.

Поліпшенню дотримання державами міжнародних угод, спрямованих на ліквідацію дискримінації, може сприяти також підвищення ефективності діяльності договірних органів і посилення їхнього мандата. Практика Європейського Суду з прав людини доводить, що цього можна домогтися тільки наділенням договірних органів повноваженнями ухвалювати обов'язкові рішення і здійснювати контроль за їхнім виконанням, а також дією органів на постійній, а не сесійній основі. Для зниження фінансових витрат можна було б створити один орган (замість декількох автономних органів), у рамках якого б діяли спеціалізовані відділи. Звичайно, треба розуміти, що це питання не найближчої перспективи, у першу чергу, через небажання держав обмежувати свій суверенітет.

Найнебезпечніші види дискримінації, такі як геноцид, апартеїд, расова дискримінація, депортація або насильницьке переміщення населення й інші грубі порушення прав людини, є міжнародними злочинами або кримінальними злочинами міжнародного характеру, які тягнуть за собою міжнародно-правову відповідальність держав і міжнародну кримінальну відповідальність фізичних осіб. Притягнення винних осіб до відповідальності за злочини є дієвим заходом у боротьбі з дискримінацією. Можна з упевненістю сказати, що створений Міжнародний кримінальний суд, що відповідно до Статуту має юрисдикцію відносно злочину геноциду й злочинів проти людяності, сприятиме подальшому викорінюванню грубих проявів дискримінації. Держава, що порушує права людини або ж допускає такі порушення на своїй території, повинна нести відповідальність перед жертвами порушення міжнародно визнаних прав людини у формі повного й справедливого відшкодування збитку, а міжнародні органи повинні приділяти увагу цьому питанню й контролювати його здійснення.

Важливим кроком у боротьбі з будь-яким видом дискримінації на внутрішньодержавному рівні є її законодавча заборона. Закріплення такої норми в конституції робить її обов'язковою для органів влади й кожного члена суспільства, сприяє формуванню суспільної думки щодо неприпустимості

дискримінації. Ефективність такої норми підсилюється конкретизацією її в інших нормативно-правових актах. Заборона дискримінації повинна носити всеосяжний характер, тобто поширюватися на всі сфери, регульовані правом, а не на окремі відносини. Важливо передбачити відповідальність за дискримінацію в кримінальному й цивільному законодавстві, повне відшкодування збитку.

У статті запропоновано загальні підходи до розуміння принципу недискримінації та визначення першочергових заходів міжнародного та внутрішньодержавного характеру для його реалізації.

Ключові слова: принцип, дискримінація, міжнародне право, конституційне право.

Discrimination – one of the most serious and widespread human rights violations in the world today. Millions of people continue to suffer from isolation, poverty, ill-treatment and even violence only because of what they believe or who they are or what they believe. Equal treatment for all – not, just a matter of common sense and ordinary courtesy.

Discrimination can take many forms, from insults and assaults to the deprivation of basic goods, services and other rights. Victims of discrimination may infringe upon during employment or limit their access to education, shelter and necessary medical care. Disadvantaged groups can also get rid of the right to participate in public life, to freely form associations, to practice their faith or maintain their cultural characteristics. Discrimination can be present in both the private and public sector. Typically it is a phenomenon, encompassing social structures, institutions, social relations and attitudes. As a result, victims of discrimination are often caught in a vicious circle of exclusion, inequality and prejudice that creates a new discrimination.

International legal regulation of human rights is now fairly complete, but there are still gaps in the regulation of the rights of certain categories of people experiencing today the worst forms of discrimination. A major shortcoming of the international legal system is also no single universal international act aimed at eliminating all forms of discrimination.

Some aspects of discrimination in light of the implementation of the basic principles of law, the rights and freedoms of man and citizen and state legal foundations of international law considered in famous Russian and Ukrainian lawyers: S.S. Alekseeva, B.D. Babaev, M.I. Eytina, V.M. Baranov, P. Baranova, A.M. Vasiliev, M.A. Vlasenko, V.B. Isakov, V. Kartashov, V.J. Kikot, T.K. Kerimov, U.V. Lazarev, K.B. Levchenko, A. Malko, M.I. Matuzova, V. Velvet, U.D. Perevalova, A.S. Piholkyna, S.B. Poleninoy, T.N. Radko, R.A. Romashova, V.P. Box, I.N. Senyakina, V.M. Sinyukov, M.N. Tarasova, Y. Tikhomirov, V.A. Tolstyka, T.I. Habriyevoy, A.F. Cherdantseva, B.S. Yebzeyeva A.I. Ykimova, and more. However, a large amount of international legal acts, directly or indirectly, to the problems of discrimination, and the presence of contradictions in the interpretation of rules specific to non-discrimination, require more detailed investigation of this issue.

The purpose of this paper is to develop common approaches to the understanding of the principle of non-discrimination and identifying priority activities of international and domestic nature for its implementation.

The principle of non-discrimination is not limited to the prohibition of acts of discrimination, but also requires states to take action to implement administrative, judicial and educational measures to combat discrimination, and provides a clear definition of rights that, under no circumstances may not be limited, and for legal reasons restriction of human rights.

Improved observance of international treaties aimed at eliminating discrimination, may contribute to enhancing the effectiveness of the treaty bodies and enhance their mandate. European Court of Human Rights shows that this can be achieved only through the giving of contractual authority to make binding decisions and to monitor their implementation and effect of a permanent non-session basis. To reduce the financial costs could be a single body (instead of several autonomous bodies), within which to operate specialized departments. Of course, we must understand that it is not the short term, primarily due to the reluctance of states to limit their sovereignty.

The most dangerous types of discrimination, such as genocide, apartheid, racial discrimination, deportation or forcible transfer of population and other gross violations of human rights are international crimes or criminal offenses of international character, which entails the international responsibility of States and the international criminal responsibility of individuals. Bringing perpetrators to justice for crimes is an effective measure to combat discrimination. It's safe to say that established the International Criminal Court, in accordance with the Charter has jurisdiction over the crime of genocide and crimes against humanity, will further eradication of gross discrimination. State

that violates human rights or permits such violations within its territory, shall be liable to the victims of violations of international human rights in the form of full and fair compensation, and international agencies should pay attention to this issue and to monitor its implementation.

Often the negative effects of rejection and discriminated groups persist long after the official introduction of the ban on discrimination; especially discrimination wore a long-term and large-scale nature. To effectively fight against discrimination deeply embedded in social relations and institutional nature acquired can take numerous measures aimed at the speedy achievement of equal treatment for discriminated groups in different areas. Such measures may include additional material and financial assistance to members of discriminated groups, and support in the field of vocational education, which will facilitate their access to goods and services reserved jobs and provide them equal treatment.

International law clearly requires states to use special (special) measures in cases and at that time, when they are objectively justified., Special and concrete measures in the social, economic, cultural and other fields in order to ensure the desired development and protection of certain racial groups or individuals belonging to them, in order to ensure their full and equal use of human rights and fundamental freedoms. Such measures are in any case should not lead to a result of maintaining unequal or special rights for different racial groups after achieving the purpose for which they were established [1].

Providing judicial and (or) other appropriate mechanisms possibility to impose on public authorities and private persons obligation to implement temporary special measures also facilitates compliance by its commitment to effectively ensure the right to freedom from discrimination. According to the European Commission against Racism and Intolerance, the law "should provide an opportunity to ask for the duty of that prevented acts of discrimination, to develop and implement an action plan to combat this phenomenon" because "this approach is effective means to change the style and methods of work organization in the long term" [2].

Ukraine is a party to the Protocol number 12 of the European Convention on Human Rights (general prohibition of discrimination), and a number of other international instruments relating to the fight against racism and racial discrimination. However, Ukraine has not yet acceded to the Convention on the Participation of Foreigners in Public Life at Local Level and the International Convention on the Protection of the Rights of Migrant Workers and Members of Their Families.

An important step in the fight against any kind of discrimination on the domestic level is its legal prohibition. Fixing such a rule in the constitution makes it mandatory for government and every member of society, contributes to public opinion concerning the inadmissibility of discrimination. The effectiveness of such a rule is reinforced in the specification of other legal acts. The prohibition of discrimination should be of a comprehensive nature, which applies to all sectors, adjustable right and not to individual relationships. It is important to establish liability for discrimination in the criminal and civil law, the total compensation.

As the K.B. Levchenko, narrowing it turns out that discrimination is recognized only to the acts or omissions while in international law, discrimination is defined without specifying these manifestations, as well as any distinction, exclusion or restriction made on certain grounds, which are aimed at weakening or nullifying recognition, enjoyment or exercise by a person or group of persons, rights in any area. So, for example, it is difficult to prove that the expression or gesture within the definition of the action. And domestic legal practice already knows such examples. As a result – discriminatory within the meaning of expressions are not recognized by this law discriminatory because it does not recognize the action. It is also difficult to prove the "validity" images [3, 26].

Discrimination cannot be eradicated solely by legislative measures. The basic premise – raising – the general level of welfare states. To protect vulnerable groups need to take positive action. The experience of some countries shows that the benefit is the creation of special bodies involved in the fight against discrimination, which have the power to make legally binding decisions, stand by the victims of discrimination in the judiciary, legislative initiatives offer. States should take all necessary measures to attract people who do acts of discrimination accountable through a fair trial. As is often the cause of discrimination is a different kind of prejudice, they must fight school activities, education, strengthening the spirit of tolerance and respect for all people struggle with ideas that incite hatred and enmity.

Summing up, we can reach the following conclusions. Question elimination of discrimination is the subject of close attention in both international and national law. There is a large amount of international legal acts, directly or indirectly related to the problems of discrimination. However, the rules specific to non-discrimination, are too general, and sometimes are in conflict with each other, which, in our view, significantly reduces their effectiveness. Increasing efficiency is the principle of non-discrimination, as it seems, is to achieve by specifying its content, taking into account the general approaches to understanding produced legal practice in foreign countries.

REFERENCES

1. International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination : From 12/21/1965 [Electronic resource]. – Mode access : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_105
2. National Legislation to struggle with racism and discrimination: Recommendations number 7 Euro commission to struggle with racism from 13.12.2002 g [Electronic resource]. – Mode access : http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/ecri/activities/gpr/en/recommendation_n7/REC7-2003-8-RUS.pdf
3. Levchenko K.B. Legal analysis of the draft law "On the Prevention and Combating Discrimination in Ukraine" / K.B. Levchenko // Administrative law and process. – № 1 (1). – 2012. – P. 25-32.

УДК 342.951

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ САМОВРЯДНОГО КОНТРОЛЮ В СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ

Шевчук О.М., к.ю.н., асистент

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Статтю присвячено висвітленням особливостей здійснення та реалізації самоврядного контролю в сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів. Указано поняття, деталізовано та охарактеризовано види, суб'єкти та зміст самоврядного контролю в сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.

Ключові слова: самоврядний контроль, обіг наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.

Шевчук А.М. ОСОБЕННОСТИ ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ И РЕАЛИЗАЦИИ САМОУПРАВЛЯЮЩЕГО КОНТРОЛЯ В СФЕРЕ ОБОРОТА НАРКОТИЧЕСКИХ СРЕДСТВ / Национальный юридический университет имени Ярослава Мудрого, Харьков, Украина

Статья посвящена освещению особенностей осуществления и реализации самоуправляющегося контроля в сфере оборота наркотических средств, психотропных веществ и прекурсоров. Указано понятие, детализированы и охарактеризованы виды, субъекты и содержание самоуправляющегося контроля в сфере оборота наркотических средств, психотропных веществ и прекурсоров.

Ключевые слова: самоуправляемый контроль, оборот наркотических средств, психотропных веществ и прекурсоров.

Shevchuk O.M. FEATURES OF THE ENJOYMENT AND EXERCISE SELF CONTROL IN THE SPHERE OF TURNOVER OF NARCOTIC DRUGS / National law university named after Yaroslav the Wise, Kharkov, Ukraine

The local authorities with specific functions of control over observance of legislation in the sphere of turnover of narcotic drugs, psychotropic substances and precursors. The implementation of village, settlement and city councils and their Executive bodies of control functions in the sphere of turnover of narcotic drugs, psychotropic substances and precursors in the current legislation, has called self control.

The study of the problems of the governmental control in the sphere of turnover of narcotic drugs today are almost absent that, in its turn determine the topicality of the selected scientific search of this study. Noting that the control is the ability to observe, test, detailed analysis of specific situations and phenomena with the possibility of interference in the activities of the controlled object has the purpose of observance of legality